

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายอนุรักษ์ มาประณีต ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๕๖

วันที่ ๒๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า “สิทธิของบุคคล ในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นนี้ย่อมเป็นไปตามที่ กฎหมายบัญญัติ

การสืบทอดกรรมย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดกรรมเป็นไปตามที่กฎหมาย บัญญัติ”

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๗ บัญญัติว่า “ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่ เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้ง หรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้าย ตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตรา ที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้ายและให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้น ภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง”

พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้เจ้าของป้าย มีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่

วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่งวดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้” จากบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีตั้งแต่งวดที่ติดตั้งจนถึงงวดสุดท้ายของปี การแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ โดยบัญญัติข้อยกเว้นให้ป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนนั้น แม้เป็นการแบ่งเบาภาระที่ประชาชนต้องเสียภาษีในการติดตั้งป้ายเป็นปี มาเป็นการเสียภาษีเป็นรายงวดก็ตาม แต่ก็เกิดปัญหาต่อไปอีกว่า บุคคลที่เริ่มติดตั้งป้ายในปีแรกในช่วงใดระหว่างงวด ที่ไม่ตรงกับวันเริ่มต้นของงวดนั้น ๆ ก็ต้องเสียภาษีในอัตราเต็มงวด บทบัญญัติมาตรา ๗ ดังกล่าว จึงเป็นบทบัญญัติที่ไม่เป็นธรรมกับประชาชนที่จะต้องรับภาระในการเสียภาษีหากติดตั้งป้ายในช่วงระหว่างของงวดนั้น ๆ ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวทำให้ผู้ประกอบการค้าหรือเจ้าของป้ายที่ติดตั้งในปีแรกต้องรับภาระภาษีเกินกว่าที่ติดตั้งป้ายจริง

กรณีของผู้ร้องที่ติดตั้งป้ายแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แทนที่จะต้องชำระค่าภาษีปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เพียง ๒๐ วัน แต่ต้องชำระภาษีถึง ๓ เดือน คือ งวดที่ ๔ เดือนตุลาคม ๒๕๕๕ - เดือนธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการเสียภาษีในอัตราเต็มงวด ซึ่งการกำหนดให้คิดภาษีเป็นรายงวดดังกล่าว จึงเห็นโดยชัดเจนว่าทำให้ผู้ประกอบการค้าหรือเจ้าของป้ายที่ติดตั้งป้ายในปีแรก แต่เป็นการติดตั้งระหว่างงวดที่ไม่ตรงกับวันเริ่มต้นของงวด ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะต้องเสียภาษีเต็มอัตรางวดถึงแม้พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ แม้มาตรา ๗ จะมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง อีกทั้งมิได้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล แต่เมื่อพิจารณาการเก็บภาษีดังกล่าวกับการที่ผู้ประกอบการค้าที่เริ่มติดตั้งป้ายในปีแรกแต่ไม่ได้ติดตั้งตรงกับวันเริ่มต้นงวด และไม่ว่าจะเริ่มติดตั้งป้ายในช่วงใดระหว่างงวดนั้น ๆ ก็จะต้องเสียภาษีในอัตราเต็มงวดตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติมาตรา ๗ แล้ว จะเห็นว่าทำให้ผู้ประกอบการค้าต้องรับภาระเสียภาษีไม่ตรงกับความเป็นจริง ทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม การที่บัญญัติกฎหมายให้เสียภาษีเต็มงวดโดยไม่คำนึงถึงวันที่เริ่มติดตั้ง หรือแสดง น่าจะเพื่อความสะดวกในการคำนวณ การเรียกเก็บภาษีไม่ต้องคำนวณวันตามความเป็นจริง ปัจจุบันนี้วิชาการได้เจริญก้าวหน้าไปมากมาย

สามารถคำนวณตัวเลขได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ไม่ยุ่งยาก การจัดเก็บภาษีตามความเป็นจริงย่อมเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล ก็จะได้รับ ความคุ้มครอง การจำกัดสิทธิของผู้เสียภาษีในการเสียภาษีให้ถูกต้องตรงความเป็นจริง ต้องได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง

ด้วยเหตุผลดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว จึงมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๗ เฉพาะในส่วนที่กำหนดให้ป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและคิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วันที่ติดตั้งป้ายจนถึงวันสุดท้ายของปี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง

นายบุรีรักษ์ มาประณีต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ